

Kassa, januárius 12.

1865.

FELVIDÉK.

Harmadik évfolyam

4. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY

TÖBB EGYESÜLETEK ÉS TÁRSULATOK HIVATALOS LAPJA.

Megjelen hetenkint kétszer:

CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.

Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.

Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

Néhány szó a felső-magyarországi kertész-egylet ügyében.

II.

A kertész-egyletnek, s illetőleg a rendszeresen szervezett haszonkertészetnek az emberiség erkölcsi emelkedésére való befolyása kétségtelen.

A tétlenség s henyélség „az ördög párnája” melyen az erkölcs meghal s a bűn szülemlik.

Nem akarjuk vádolni felvidékünk lakóit munkátlansággal vagy henyélséssel, mert jól tudjuk mennyire szorgalmas nép lakja Magyarország felső vidékeit, annyi azonban igaz, hogy csekély földjeit, és különösen kertjeit jövedelmezőleg kezelni kellő ismeretek hiánya miatt, nem tudja. Ebből önkényt következik, hogy gazdasága körüli munkáját felületesen bevégezvén, többi idejét többnyire tétlenül tölti el.

Igy vezet az unalom és munkanéküliség gyakran az embert oly ösvényre, mely az erkölcsi süllyedésre és kárhozatra vezet. A családapa nem ritkán korcsmákban tölti el a drága időt, s egészségét emésztő italokra fecsérli csekély keresvényét, vagy szerte barangol az erdőben tilalmat törve, s bünt követve el. A családanya guzsalya mellett henyél, s a besület rovására pletykál, míg a gyermekek gondviselő nélkül az utcákon rongyokban futnak az utazók után koldulva alamizsnát, vagy esetleg lopva élelmet.

Igy fajul és süllyed népünk, így vész el a nemzeti erő.

Ennek határt vetni egyik feladata a kertész-egylet leendő, melynek kötelességében áll oktatónak hatni a népre, megmutatva miként kelljen csekély földjeit okserien művelni, miként kelljen hasznos kerti növényeket termelni, és eddigi vad fáit nemes és értékes gyümölcsöt hozókká átalakítani. Ez által alkalom nyújtatik nem csak az érett korukat, hanem a gyermekeket s ifjakat is hasznos és majdan eredménydús munkával foglalkodtatni, mert épen a kertészet tere az, melyen a leggyengébb erőt is haszonnal lehet alkalmazni és foglalkodtatni.

S a mennyiben a kertészet majdnem a gazdaságat leggyönyörködtetőbb ágazata, annyiban játszva megkedveli már kiskorában a gyermek azt, minek gazdagon fizető hasznát egykoron élvezendi.

Ezen játszilag megkedvelt munkásság által emelkedni fog fokont önértetében, s látva munkásságának kedvező eredményeit, valamint az ezek által előidézett sorsának javulását, kerülni fogja azon helyeket, hol eddig saját rovására szellemi erejét fecsérli, s véres verejtékü keresetét pazarlá.

És ezen magasabb nézetből kiindulva, talán elejét vehetjük azon szomorú látványnak is, mely a nem rég lefolyt szükség idején Hazánkban mutatkozott, midőn a számosabb gyermekekkel megáldolt szülők gyermekeiktől egyfázék tejért vagy egy falat kenyérért megválni

kénytelenek voltak, vagy talán épen magát a becsületet az ember eme legdrágább kincsét áruba bocsátották; mert épen a kertészet az, mely munkásságra a legtágasabb tért nyújtja.

Hogy általában népünk által a haszonkertészet és gyümölcs-tenyésztés megkedveltessek, nem csak kívánatos, hanem talán épen állásuk hivatása a községek előjáróinak, tanítóinak és lelkészeinek, — kik, különösen az utóbbiak — különben is e téren működve, valóban szép eredményeket mutatnak fel — a népre vezetőleg és oktatónak hatni. Nemcsak kívánatos, de szükséges lenne, hogy ezek az itt alakulóban levő anya-egyletkez csatlakozván, a vidéken a nép oktatói, vezetői s a jó ügy apostolai legyenek.

Igy általánosítva és tettegesítve ez üdvös eszmét, ha mi nem is, de utódainak bizonyára elérhetik általa egykoron azt, hogy Magyarország még jelenleg sivatag térei idővel a földi boldogság paradicsoma leendő.

—RUDDA JÓZSEF.

A szlávok általános jellemvonása.

A történet tanúsága szerint minden népnek át kellett élnie serdületlen korát, melyben természetes gondolkodás módján mit sem használt azon művészetek, s mesterségekből, melyekkel századunk tele van; de viszont nem lehet megtagadni e csecsemő kortól a költői zománcot, mely bevonta minden népnek benső életmódját, úgy, hogy még társadalmi intézményeikben mutatkozó, mai felfogással ellenkező eszméiket is sok helyen csak irodalom-történetileg ismerhetjük föl.

Eme kor emlékei körül tett történeti kutatások a tudományban nagy vívmányokat mutatnak föl; a nemzetek iparkodtak e mozgalmakban lehetőleg új meg új kérdések megoldása által tevőleges részt venni, s így történt, hogy a népek ősi története mindinkább kibontakozott mythoszi jelleméből. Ma már sok homályos hely föl van derítve.

A szlávok e nyomozásokban nem voltak utólsók, sőt a legszorgalmasabb kutatók közé sorozhatók.

E czikk egy lengyel tudós után van összeállítva, a szláv népek eredetéről, tekintettel vallásuk s társadalmi viszonyaikra, ki azt a párisi egyetemen, mint a szláv nyelvek tanára, irodalom-történeti előadásában fejtegeté.

Ugy hisszük, hogy e nálunk gyérebben előforduló tárgy ismertetése nem lesz érdektelen olvasmány.

A tudósok nagy része a szlávokat a munkás néposztály közé sorozza. Blumenbach és Cuvier, kik az emberi nemet különféleképp osztályozzák, meg egyeznek abban, hogy a szlávokat az első kaukazi vagy európai-arábiai családhoz számítják. Mások, kevésbé ismert nevek, a tatárok, mongolok s chinaiakkal egy sorba akarják tenni, e beosztás azonban szláv tudósok által el nem fogadtatik, a mi egyébiránt csak azt mutatja, hogy ama naturalisták eme népeknek sem társadalmi állapotát, sem nyelvét s hagyományait nem mérlegelték eléggé, s midőn ők merőben de egyszersmind hibásan vették tekintetbe a physical jeleket, a vallás erkölcsi elemet mellőzték. Mások a semi törzsből akarják eredetüket kimutatni. Humboldt és Klaproth kitűnő földleirók s nyelvészek

abban egyeznek meg, hogy a szlávok az indo-german vagy mi több az indo-európai törzshöz tartoznak; s következőleg egy s ugyanazon eredetűek a kimmerek, — kelták, — hindusok, — parsok, — armének, — és kurdokkal.

E roppant néptörzs átfogja nagy részét a földgömbnek, népessége Klaproth számítása szerint 360 millióra megy. A szlávok ebből 60—80 milliót számlanak, s így ötöd részét teszik ama roppant tömegnek.

A szláv magas növésű, erős testalkatú, széles mellű, lábai s kezei nem kicsinyek, hanem kifejtettek. Látszólag földművelésre való ember. A szláv törzs jellemvonását a mély gondolkozású német bölcsész Herder e mondatba foglalta: célja lenne a földet birni. . . Az angol Edwards a népek phisiológiájában következőleg írja le a szlávokat. Az arcz inkább négyszegletű mint kerekded, majdnem egy kiterjedésű szélesség s hosszúságban; a szemek szépek, nyitlak, kissé benfekvők s tán az arczhoz aránylag kicsinyek; az orr sugár, sasorrok nem jönnek elő, az ajkak az örrhoz közeledvők, gyakran szétnyitlak, de sem függők sem pityyedtek, ha bár ritkán találjuk őket oly szépen rajzolva, mint a perszák, — s görögöknél; a hajak gesztenye színűek, az északvidékeken mindazáltal világosabbak, a délin csaknem fekete; a törzsek a határokon közönségesen csinosabbak mint az országbensejében. E nép jelleme gyöngéd, szenvedései inkább hirtelenek s élénkek mint tartósak; a szláv könnyen feledi a gyöngékedést, mi némelykor valóságos jótét, inkább a gyönyöröket, mint a vigságokat üzi. Nem lehet egészen elfogadni újabb philosophok véleményét, a mi az égalj befolyását illeti az emberekre. Lehetetlen az emberi nemet az állat és növény országgal egy vonalba tenni, kétségtelen azonban mégis, hogy az ember örökké oly levegőt s földet keresett, mik vele született hajlamának, természeti alkátának leginkább megfeleltek. A beduinak tömlőcz a város, a cigány soha sem hagy föl kóborlásával, s sohasem üz a szláv nomád életet, habár a pusztákon letelepszik; ő mindig akarata ellen barangol, családját soha sem huzcolja szekéren maga után, hanem állandó lakhelyet néz, ha mindjárt a pusztán egy cserény vagy egy nyomoru szalmaviskó födele alatt is. A földművelés az ő elengedhetlen szükséglete.

Lehetséges, hogy ugyanazon csallatlan ösztön, mely a madarakat s állatokat alkalmas vidékek felé vonja, hajtá ki a szláv népeket is Ázsia felföldjeiből azon tartományokba, melyeket már előbb elfoglaltak volt, s ahol őket most látjuk. E vándorlások nyomait megelőzőleg a csehek s egy orosz tudós már a legrégebb időben szláv telepítvények nyomaira akadnak a Bosporus partján, s gyanítják, hogy e tenger-szoroson ők jöttek volna át először Európába, honnan csakhamar szélszóródtak különböző vidékekre. Nyugoton mégis erőteljes organisált néptől visszanyomva, északon Nomád csordáktól föltartva, s így a Kárpátok, mint középpontjuk felé nyomtatva, lassan mai határuk közé vonták meg magukat. Lakhelyük megmérhetlen tere egyenesen földművelésre lát-szik teremtvé lenni.

A kárpátoktól a balti tenger partjáig fekvő sík föld, mint termékeny talaj, maradt ezentul állandó lakhelyük, daczára, hogy a többi országoktól sziklak s mocsárok által elrekesztve, míg egy részről a tengerhez jutást lehetlentek, addig a körülfekvő erdőkből előtörő rabló csapatok nem egyszer feldúlták virágzó téreiket.

(Folytatása következik.)

Gazdálkodjunk.

II.

(Folytatás).

Kinek ideje van, annak élete is van, azt mondja a latin, már a practicus angol az időt pénznek nevezi — mert ennek pénz az istene — ez egyszermind a jelenkor bálvány — most nem annyira élet, mint pénz után sovárogo a világ — az életet csak pénz csinálásra használja s mert nincs elég ércz, tehát rongyokkal pótolja, az eszköz célnak magasztva, a cél eszköznek van aljasítva. — Ez irány észrevehető az élet minden mozzanataiban, az istenség híveit bálvány imádókká teszik, — sokan megtagadják emberi hivatásukat, a felebaráti szeretetet s lelkiismeretüket a lomtárba dobják, ha nem jövedelmeznek pénzt — a pesti redout hamarabb felépült milliőkből, míg a Lipótvárosi Basilicának koldus fillérekből rakják köveit. — Jelenleg a tudomány irodalom is ipar-vállalattá aljasult, a haszon szolgáljává tétetett, — a templom melynek legtöbb tisztelője van, melyben mint a méhközpben örökös zibongás van, pompás homlokzatán arany betűkkel ezen felirást viseli „La bourse et le tribunal du commerce“ míg a nagy és régiség korával fedett Notre Dameban alig látsz embert — az elsőnek emberei kések népeket kiirtani engedni csak a pénz templomából egy kövecs ne veszzen. — míg a másikat ha romba döntik áhitattal meghajolnak a kérelhetlen fait accompli előtt.

Ily magasról jövő példák hatnak s nem csoda, ha korlátolt eszű és körtek közé is elharapódzott — elterjedt családok s egyesek közé, — kinek pénze van kölcsön ad, de nem azért hogy felebarátján segítsen, hanem hogy uszora kamattal maga gazdagodjék, s amazt koldussá tegye, — sok tanult ember napszámosá aljasult, mert nem a közjóért dolgozik, hanem csak azért mert fizetik, — láttam a kapzsi szenteskedést, mely kegyes mosolylyal hívá a bucsujárót gyóntató székéhez, s mely mohón cszutatá zsebjebe az áhitat áldozatját. A házasság mely ugy is megszűnt magasabb társadalmi s hazafiai kötelemnek tekintetni, csak régi szokásként dívik még annyiban mennyiben alkalmas a pénzszerzéshez, a menyasszony nem magától, hanem pénzes zsacskójától nyeri kisebb nagyobb értékű vagy értéktelenségét, mert már odáig jutottunk e szegény világban, hogy többre becstülük a fanyar de tápláló csicsókat, spinótot, mint a kedves illatos rózsát, — többre a hórihorgas gyarló virágu de magvas mákvirágot, mint a méltóságos lilomot, — többre a tulkaczer illattalan tulipánt, mint a szerény de illatos ibolyát — de azért a méhek csak oda szállnak hol mézet szívhatnak, — míg a föld férgei a piszkos gumón rágódnak — a költői lepke a virág illatában — a vaskos és falánk kukaczkrumplin élődik.

A magasabb, az isteni eszme mindhonét kiküszöböltetett — kenyér keresésé aljasult minden szentség, művészet tudomány rabja lett a kor bálványának a pénznek. — Igy gazdálkodnak most az idővel!

HOLDASI.

(Folytatása következik).

Zólyomból.

Besztercebánya, január 1-én.

A vidéki levelező jelenleg, ha városunkról írni akar, akaratlanul is első helyen a zólyomgyepei magyar olvasó s társalgási egyletről kénytelen megemlékezni. — nem mintha ily irányú egyleteknek számos népesebb, s vagyonosabb megyékben való hiánya feletti önteltségből tenné azt, hanem egyedül azon egyszerű okból, hogy különben sem társadalmi, sem bármilyen néven nevezendő

nemes tárgyat nem talál, melynek eszméje ezen egyletben nem fogamzott volna, s mely lendületét ez alig egy éves egyletnek ne köszönne. Itt jönnek össze a barátok, itt ismerkednek az elvrokonok, kik még a néma kézzorításban is megértik egymás gondolatát, melynek, végszava „Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül!“ Mert van e magyar ember, ki mind házi, mind nyilvános életében e szavak ihletétől áthatva ne lenne? En nem hiszem, mivel sokkal jobban szívünkbe forrott a vérdóma, sem hogy minden tettünk s cselekedetünk az édes hon dicőségére irányozva ne volna; ezen egyletnek alig egy teljes év alatt 400 műre szaporodott könyvtára látja el az egész megye közönségét olvasmányokkal, és szinte örül az ember lelke, ha tapasztalja, mily kedves olvasmánya hölgyeinknek Jókai „Magyarok története“, hogy kapnak tagjaink Xantus, Vass, Szemere s mások hasznos s mulattató uti leírásain, mely nehéz hozzá jutni Szalay, Horváth, Mikó, Széchenyi munkáihoz, s mikép forognak színtet nélkül közökben Jókai, Jókai, Eötvös, Kemény s más jeleseink örök szép művei. Mult év decemberhó 21-én tartott az egylet igazgató választmányi gyűlést, melynek az egylet beléletét tárgyzó hasznos határozatai közül kiemelendők találok azon intézkedést, mely szerint folyó év elejétől 10 magyar lapra történt előfizetés, továbbá elhatározatott január 25-re az egylet javára rendezendő és sorsjátékkal összekötött táncvizigalommak megtartása, mely bizonyonyal idei larsangunk disze leend. A kisorsolendő nyeremények larkes hölgyeink adományából lesznek kiállítva s jelen esetben még a férfiak iszonya, a papucs is kedves nyeremény leend, mert hiszen szép kezek által a köző ollárira volt szánya. A rendező választmány következő urakból alakult: Eisert Ede, Ferschin Imre, Fischer Gyula, Herritz Rezső, Hlamarik János, Krieser Jakab, Libertiny Gusztáv, ifj. Puschmann József, Puschmann Róbert, Radvánszky Andor, Radvánszky Károly, Rakovszky István, Szilassy Kelemen, Sztraka Károly, Sztrakoniczky Gusztáv, Szumrák Pál, Svehla Gusztáv, Visnyei Nándor, Vladár Antal és Zsembery Adolf, kik legfőbb kötelemüknek ismerendik, a t. e. közönség várokozásának minél inkább megfelelni.

A pest-losonc-besztercebányai vasut létesítése, melyhez annyi szép reményeink kötvék, már csak azért is, hogy a haza szívével összeközz, — mindinkább több reménnyel kecsgetet bennünket; naponkint halljuk a reá emlékeztető zörgést, a melyet a közellévő brezovai vashámorból szállító kátyúk (Schienen) okoznak. Az állam az építő társasággal kötött szerződés szerint 200,000 mázsát szállítani köteles, mely szállítmányból

491 darab 18 láb hosszú kátyú
4099 „ 21 „ „ „
320 „ 24 „ „ „
127 „ 14 „ „ „
127 „ 16 „ „ „

a mely szállítmány összes súlya 20,213 bécsi, vagy pedig 22,038, 56 hüvelyk mázsát tesz. Ezenkívül ugyanazon határnapig szállítandó léssen:

4913 darab kátyúalap (Schienenunterlags-Platten)
9826 „ kátyúfogó (Schienenbuschen)
19652 „ kátyúrúd (Schienenlatzen)
88442 „ kátyúsőzög (Schienenbefestigungs-Nägél)

ezen többi összesen 1495 bécsi mázsát nyomand.

Egy 18 láb hosszú kátyú súlya 3 mázsa 38 ¹⁰ / ₁₀₀ font
„ 21 „ „ „ 3 „ 95 „
„ 24 „ „ „ 4 „ 51 „
„ 14 „ „ „ 2 „ 66 „
„ 16 „ „ „ 3 „ 4 „

A kátyúk ára mázsánként 7 frt. 78 kr. o. é.; jószágát tekintetbe véve a kátyúk kilündek, mert a készítés a lehető legjobb módon történik, és pedig a kátyú

lába és feje kétszer hegitett lapokból áll, a közepe csak egyszer hegitettből, mivel nem szükséges, hogy oly szilárd legyen, mint az előbbie. Jó pedig a kátyú azért, mert a nyert anyag, mely készítettik, s a kátyúk gyártására használtatik, meglehetősen jóssággal bír, s mert a közönséges, minden nyert vasban létező tisztatlanságot kivéve, csak csekély kónadaggal bír, melyet azonban a készítés és hegités közben ugyszólván tökéletesen veszít.

Telünk hatalmasan játsza szerepét s bár csak távoztával valahára egy szebb tavasz árasztaná sugárait mindnyájunkra s a sokat szenvedett hazára. r. l.

Kassai heti szemle.

I.

„És annyiak reménye sirba szállott!“ A kassai jogakademia hallgatóinak f. hó 6-ról kelt értesítése valóban sok szép reményt temetett a sirba.

A folyó hó 24-ére kitűzött zártkörű tánczestély ez uttal nem fog megtartatni. Igy szözlött az értesítés. E hirre a szülők szomoruan számították fel azon költségeket, melyeket bál ruhákra hiába költöttek.

De még ez hagyján! De a nők — de a tánczra vágyó szép leányok! Könybe lábát szemekkel nézték az ékesnél ékesb fejdísz — a fehér kesztyűt — az új cipőt, s a drága szép ruhát, melyben a férfi sziveket meghódítani remélték... és most semmi, de semmi!

No de mindegy. Majd tánczolunk annál többet január 26-án; kipótoljuk a nem várt veszteséget, mulatni fogunk világos viradig.

Ez estélyre tömegestől kell megjelenni — mert a helyi kir. jogakademia hallgatói segítségül egy let java van kérdésben. Az ifju hazafias érzelmű nemzedék, mely egykoron a haza sorsát vezetni hivatva van, mely a hon bástyáját képezendi akkor, midőn mi már a küzdelemben talán kidöltünk.

Ne sajnálja forintját senki sem, mert ez a haza szent tökéje, mely legdúsabban kamatoz.

Ennyit a közel jövőről. Vessünk egy pillanatot a multha, számoljunk önmagunkkal, mit mulasztánk tenni — s mi üdvöst tevének.

Mulasztánk a járdákról a jeget letisztittatni, utczáinkat piszkokban hagytuk — s ez okozta, hogy sokan világos nappal a sikamlós járdán orra buktak. De nem mulasztják maig sem a házak tulajdonosai cselédjeiknek megengedni azt, hogy a mosadéctól s egyéb meg nevezhető folyadékok a kapuk alatti csatornába öntsék, honnan kifolyván az utcákra, az egészség rovására párolgjon.

Mulasztánk feljajdu'ni az éjjeli rozsz világítás ellen, de nem mulasztja az illető bérlő a közönség türelmét felhasználva annál sötétebben világíttatni.

Nem mulasztánk a színházba szorgalmasan járni, vajha az igazgatóság se mulasztaná el, a közönséget egy kis ujdonsággal meglepni. *)

*) Mint illetékes helyről értesülünk, az igazgatóság már is intézkedett, hogy a színház közönségnek legkisebb oka se legyen az ódonágok ellen panaszkodni. — Egyébként, midőn egy „III. Richard“, „Szövetségesekek“, s több jeles színdarabok adatásakor a pénztár deficitet mond, akkor némileg mégis menthető az igazgatóság azon eljárása, hogy oly darabokat is felvesz néha a játékrendbe, melyek legalább a karzatot teljesen

Éji gondolat.

Moore után angolból.

Gyakran felhök irigy fátyolától
Sötétül el ama rezge fény,
Mely szerényen ragyogva lopózik
Keresztül az éj kietlenén.

Igy födetik el a világ ravasz,
Tolakodó félszagségitől
Sok derék szív, mely magában kiván
Élni, halni — ismeretlenül!

TAMÁSFY GYULA.

A kassai nagy napok.

Történeli beszély

P. Szathmáry Károlytól.

(Folytatás.)

III.

A csata napja.

Báthori Istvánt Erdély szabadon választotta fejedelmének s ő embere is volt annak.

Békes Gáspár bizva saját gazdagsága, — a bécsi udvar pártolása és a székelyeknek Báthori iránti ellen-szenvében, előbb titkon, — később, miután Báthori fo-

garasi várából kiugratá, nyíltan fellépett: s Magyarországon szedett zsoldosokkal Erdélybe tört, hol a békétlen székelység nem sokára ezrenként csatlakozott hozzá.

De az armányokra ügyes ember, ugy látszik a hadvezérséghez kevésbé értett, — mert a kedvező alkalmat Báthori megtámadására elmulasztá, ugy hogy ennek ideje maradt sereggyűjtésre; nemcsak, hanem megtámadottból egyszerre támadóvá lön.

Láttuk miként indult be a fejedelem testvére a váradi segélylyel. Ez a fejedelmet már Kolozsvárról kapta.

Itt az ifju Bocskai szüleivel is találkozott, kik közönségesen Kolozsvárról laktak.

Ezeknek és testvéreinek látása, kik közül Erzsébet, — kit mint kis lányt hagyott volt el, — pár évi távolléte óta gyönyörű szüzzé fejlett, enyhíté némileg a nagyváradi veszteséget.

De a családi öröm nem tartott sokáig.

Báthori Istvánnak sietnie kellett. Kisded seregével lefelé indult, hogy a török és oláhországi segélyserget magához vonja s néhány nap múlva Radnóth fennsikján már farkasszemet nézett a két sereg.

Békes nem bizott egészen magában. Sergét visszavonta Kerelő-Szent-Pálra; s ennek magasán ütött táborn, jobb szárnyával a Marosra dölve, melyen át épen itt egy sövény gát végveszély esetében gyarló visszavonulási utat biztosított.

Báthori ide is követte vetélytársát s jul. 9-én felviradt a nagy nap, mely Erdély sorsa felett több, mint egy századra koczkát vetett.

Az ágyuk még akkor nem sokat határoztak; lovasság döntötte el a harcot.

Báthori Kristóf a jobb szárnyon állt s ennek egy részét, köztök a váradiakat és mintegy 4—500 huszárt Hagymásy Kristóf vezérlete alatt elküldé Búzás-Besenyő felé — Békes balszárnyát megkerülni.

Ezekkel ment a ifju Bocskai és Kátai is, kiket Báthori Hagymásy különös figyelmébe ajánlott.

Hagymásy örömet vállalkozott e szerepre; saját jobbagyái a maroszeiek is itt állottak, kiket a görgényi hatalmas hűbérúr zsarolásai vittek Békes táborába.

Békes azonban számított e megkerülésre; legügyesebb vezérét Deregnyczi állítá ide. A gyalog székelységet homlokba állva találták s egy közeli erdő megerősítve két taraczkkal fedezve lovassággal, melynek erejét nem lehetett az erdő leplezése miatt felismerni.

— Fiuk! — mond a vitéz, de gögös csapat vezér — ennek itt fele sem tréfa. Itt alig vagyunk mindössze 500-an s amott csak a gyalogság réa mehet két ezerre. Ha ezt támadjuk meg, a taraczkok és lovasok vesznek oldalba; ha amazt, akkor a gyalogság vágja el utunkat. Ez nehéz nap lesz.

— Bizza kegyelmed a taraczkokat s lovasságot reánk, s támadjuk meg mindkettőt egyszerre — mondja Bocskai, önhittség nélküli bátorsággal.

— Mondasz valamit fu. Meg mernétek száz legénynyel az erdőt támadni?

— Miért ne? — Az igazság a miénk, s Istennek is részünkön kell lennie.

A mi azonban legszebb, legdicsegetre méltóbb az, hogy nem feledkezünk el az anyagi jobblét emeléséről gondoskodni; — hanem felkarolva a kertész-egylet alakulásának üdvös eszméjét f. hó 8-án megtartottuk az első értekezletet, s hihető hogy megalakulása hajótörést szenvedni nem fog.

A színházban.

Kedves barátom V. y! Láttam önt folyó évi január 7-én a színházban, és megvallom, hogy arczjátékában egészen elmerültem, a mint abban azon este adatott Rontó Pál című vigjáték okozta s az enyimekkel rokon indulatokra ismerem; láttam mint húzta ön össze homloka redőit, midőn a színlapon szerző nevét keresve fölfedezé, hogy egy ily badarságot a francia irodalomnak sok kincsekkel bővelkedő rétegeiből kellett kiaknázni, hogy azt magyar paprika izletű fűszerrel elkészítve a magy. színirodalom asztalára, magyar terítékben lehessen ki találni a finomabb szellemi tápra éhező magyar közönségnek, — mondom minden az izlésfügg, némely gyomornak a nyers szalon, foghagymás, paprikás papramorgó, s kapa dohány izlik ab incunabulis, holott a finomabb izletű dandy-gyomrok — a minőkhez az öné sorozni kötelességemnek tartom — az ily piqant szereknél csak végső blasirt állapotjukban szoktak változékonysági ingert keresni, a mely állapotból hogy ön még távol van, hinnen engedé azon botrányt jelző finom, és csak némely hivatottaknak adatott órrifort, melylyel báró Szikra, neve minden jellegét nélkülöző roturier módoni udvarlásait nézte, mikkel Rósa arája szerelme, s kezéért esengett, azután a némaságra kárhözottatott Rósát, ki e némaságát még maga a mimoplastikájára is kiterjeszteni jónak látta, és magát e helyzetben a prima vista amúgy sans géne öleltetni engedé, még akkor nem is remélt vőférfjétől; hát mit szóljak még azon vaurien, a darabnak címét kölcsönöz, destructeurból Rontó Pálnak elnevezett reménybeli sógráról a bárónak, kit egy párisi gamin suav könnyű öltözékű burok helyett, nyakig pikkelyes dolmányu Jancsiféle térdig bagariás talapzatba kellett átvarázsolni, hogy azt meg magyaritva szemlélhes-ük, mintha bizony egy 60000 frt örökséggel bírő és gyámjától 500 frnyi utalványokat oly könnyen ki sajtolni képes uratocot egy finomabb izlésű magyar öltözékben elő teremteni — p. o. csak olyanban is, mint azzal a mostohán ellátott Kardos nevű városi irnok bírhatott, — illusio elleni hiba leendett volna, holott pedig a tűz csemetéjéről nevezett báróknak e nemzeti typusból egészen kivetkezettve nem tudom ironiából-e német kaput, bugyogó és vurstli főveggel lehetett elő tüntetni, a darab bünbajját Kardos gyámot pedig épen nem rég letűnt táblalabirói costumbe karikirozni.

A mokus a kandallóban-féle — egy élő barátunk néhai boldog emlékü művét emlékünke vissza varázsoló — episodnál, a szabadon színe alkalmazó úr által hamis pajzánsággal itt ott szélyel szórt, nem csak Rósa, de még számos kecseltje nézőnők jelenlétében, amúgy magyar miskásan applikált kétértelmen a'óli suhanczos élceknél láttam pillanatnyira borús arczát szétredőzni, ön az oszlopzathoz támaszkodva mosolygott, igen mosolygott de előkelő sajnálatteljes mosolylyal, mint minővel a liebstereket szokták lenézni, melyet ismét csak hamar tünedezni láttam, a mint azon lökdösések, csipkedések, vállverések, s más hasonló páratlan keccsel kiosztott pü-

megtöltik. Különböben egy kissé nagyobb változatoság a játéknél — főleg a színházra mindig káros farsangi idény alatt — még sem ártana. Szerk.

Nagy koncz lesz öcsém; de látom nincs más, mint beleharapni. Különböben Isten után ügyességtektől függ minden. Menjetelek tehát és emberkedjetelek vitézül. Ha azonban nem jól sülné el a dolog, Alárd uratam ötven emberrel itt hagyom, vonuljatok ő hozzá vissza. Én az alatt ezeket a góbékat töröm össze! fejezi be fogcsikorgatva.

Hagymásy kiszakasztott a váradiak közül száz legényt s a két ifjúra bízta, kik azonnal a csapat élére álltak s lassan indulni kezdetek.

Kátai, ki eddig némán s nem nagy kedvvel hallgatta a szóváltást, most megszólalt.

— István! Tudod mit? Ez eszeveszett terv ugyan, de ha már ennyiben van, legalább lássunk hozzá ügyesen. Ne menjünk mindketten egyenesen az ellenséghez, hanem én ötven legényvel erre jobbra vonulok s mikor arra a halomra értem amott, intek — a forgómat magasra tartva. Akkor te indulj meg egyenesen, de ne nagyon sebesen; én pedig vágatva csapok oda, hogy egyszerre éjünk az ellenséghez.

— Jó lesz — mond Bozsikai teljes bizalommal. Te már voltál csatában s jobban tudhatod módját. A viszontalálkozásra!

A két barát kezet fogott s Kátai megindult a kijelölt irányban.

Alig érte el a kellő pontot, midőn forgóját megrengeté magasán feje felett, mire Bozsikai kis csapatja elől a fiatal vezérrel megindult.

Alant a Maros partjánál már dörögtek az ágyúk

folések improvisáltak, melyekkel Pali gyámfi Kardos gyámtyjának szolgált, ezek mindannyiszor arcz elfordítást idéztek elő önnél, mintha aesthetikai érzete morális pofoncsapásokat szenvedett volna; ön mosolyog e kifejezésen nemde? pedig nincs miért, higyeje el hogy ez már pár év óta meghonosodott Európában, a mint azt egy magát másként meg nem boszulható francia hős, egy sértője ellenében alkalmazásba hozta; no de azt fogja ön talán e sorok olvasásánál magában gondolni, mintha én abban a nézetben lennék, hogy ily morális castigatiójáért a közönségnek talán a színrendezőseget, vagy ép az igazgatóságot érné a felelőség, ó koránt sem, ön akkor csalódik, én inkább azt hiszem, hogy az ily castigatio hébe korba szükséges, nehogy az elkényesztelt férjhez hasonló közönség a toujour perdrixféle blasirtságba essék, kell azt néha amúgy perflustigálni olyan „szimadnia mint kísérteféle mixturával“ mint a milyennez hasonló most már hála az égnek a francziából szabadon magyar színe alkalmazott Rontó Pálban bírnak. Most Isten önnel, remélem hogy még lesz alkalmunk érzelmeinket és nézeteinket bővebben ki cserélhetni.

Ujdonságok.

* A felső - magyarországi kertész-egylet ügyében folyó hó 8-án tartott meg az első tanácskozmány, mely alkalommal a jelenlevők megalakultnak nyilvánítván az együletet, az alapszabályok kidolgozása s a további szükséges lépések megtétele egy választmányra bízott. — Folyó hó 15-én ismét tanácskozmány leend.

* Tausig híres zongoraművész, a második Liszt, kinek művészi körútja valódi diadalmenethez hasonlít — mint biztos forrásból értesülünk — folyó hó 28-án Kassán fog hangversenyezni.

* Szabó Papi a közkedvessegu subrette énekesnő szintén e hónapban fog vendégszerepelni a kassai színpadon.

* A Dayka-émlék ügyét — mely Japunkban volt megpendítve — az unghvári casinó-egylet tette sajátjává; az ottani dalárda legközelebb ezen czélra fog hangversenyt rendezni.

* A „Taurus“ című első általános és kölcsönös állatbiztosító egylet oly pártoláskan örvend, hogy a kassai főügynökségnél alig pár hó alatt 500,000 forintig eszközöltetett biztosítás. Ajánljuk ezen közhasznu együletet az állat-tulajdonosok figyelmébe.

* Zorimba Jozsa k. a., kinek hangversenye nálunk igen gyéren volt látogatva, ma mutatja be újeg zongorajátékát az unghvári közönségnek. Kétszer szándékozik ott föllépni, s egyik hangversenyének jövedelmét jótékony czélra ajánlotta föl.

* A Toplya-ondovai társulat gróf Andrassy Gyula elnöklele alatt 3 évre olyformán alakult meg, hogy a Toplya és Ondova folyók szabályozását ezen évek alatt saját pénz- és munka-erejükön eszközlendik, még pedig úgy, hogy a közbirtokosság a velt nemesi birtoktól holdanként 75 krajczárt készpénzben, a velt jobbágyi birtok pedig ezen fizetés fejében munkás erejét ajánlotta fel.

* Arvamegyében az inség enyhítése czéljából segély-egyleti bizottmány alakult. Adja Isten, hogy a szegény s az árvánál is árvaibb Arvamegye sajnálatra méltó helyzetét a nemeslelkűek áldozatkészség legalább némileg enyhítse.

Vegyes hírek.

— A magyar tud. akadémi a folyó hó 26-án a titkok megválasztása végett nagy gyűlést fog tartani.

s Hagymásy uram kellemetlen vezényhangját átcsapta a reggeli szellő.

Egyszerre, midőn már alig voltak pár száz lépésnyire megdördült a kis erdő két tarackja is.

Bozsikai átnézett Kátai felé s látta hogy csapatával megindult nagy sebességgel és „Jézus“ kiáltással az is.

Epen a mint visszaforditná fejét, lova lábai egyszerre összebeicsaklottak.

A tarack szokása ellenére ez egyszer talált; a nemes pára mellbe találva azonnal kimmúlt.

De ott volt a hü Péter s rögtön átadta paripáját. Következő perczben az ifju megint lóháton ült.

Most azonban Péter ragadta zablán a megsarkantyuzott lovat.

— Megálljon urfi — kiáltja — ime Kátai uram csapatja is megállt.

— Ejh, ne akadályoztasson kend! — kiáltja tüzesen az ifju; mindjárt ök lesznek nyakunkon, ha mi nem támadunk.

Azzal még mélyebben vágta sarkantyuját paripája oldalába, mi közben elkiallta: — Rajta magyar!

A tárogató repedező hangját vissza verte a kis erdő s a jövő pillanatban már a kardok pengése hangzott, a mint a kis csapat az ágyu védelmére előrohant, sokkal nagyobbál összecsapott.

Ezek e heves megrohanásra tágitottak ugyan, úgy hogy a tarackok az első rohamra el lönek foglalva; de midőn a csapat csekély voltát felismerék, vérszemet kaptak s kezdék Bozsikai csapatát körülözönlöni.

— A magyar gazdasszonyok által rendezendő sorsjáték huzása f. é. márczius 1-ig elhalasztott.

— Ritka mű. Skarics, zengi káplán egy cseresznyemagra 15 nap alatt az egész görög Miatyánkot, Ave Mariát és Hiszekegyet, melyek összesen 293 szót tartalmaznak, szótól szóra rávéste. A betűk oly aprók, hogy szabad szemmel alig láthatók. E rendkívüli mű — melyből egy példány Ozeovicz püspök birtokában van — bármely muzeumban méltó helyet foglalhatna el.

— A pesti iparbank forgalma oly örvedetesen emelkedik, hogy már a második részvényt is ki szándékoznak bocsájtani.

— A kincstár — mint a „Botschafter“ írja — valódi török dohányt fog áruba bocsájtani, hogy az ily dohánynyal a csempészetnek elejét vegye.

— Aradon a színiügy előmozdítására alakult társaságnak már eddigelé 210 tagja van.

— Debreczenben is van kertész-egylet, s már tisztválasztó közgyűlést is megtartotta e hó 8-án.

— A két magyar oroszánvadász Erdődy Gyula és Széchenyi Béla grófok Algirba utaztak, s csak april elején szándékoznak visszatérni.

Egyveleg.

— Gyermekember. Nem régen halt meg Nagykállóban egy izraelita, ki jóval meghaladta a 100 évet. Midőn 94-dik évében járt, egy közeli rokona halt meg 73-dik éves korában. Temetésén az öreg izraelita is ott volt s midőn rokonának holttestét meglátta, megcsóvalta fejét s így szóllott: „Hm! hm! hogy kell a gyermekembernek meghalni, az idős ember pedig megmarad.“ — Ez az idős ember pedig pedig megmarad. — Ez az idős ember, ki a 73 évest gyermekembernek tartotta, élő példával megczáfolta azon scrupulosus nagyhirű angol orvosoknak ijesztő tanát, hogy a pipázás a belőle származó nicotin és narcoticum miatt, az egészségre igen veszélyes hatással van; mert az öreg Izrael szájából soha ki nem szakadt a kurta száru pipa s belőle a legpogányabb erejű kapadönhányt, a legnagyobb élvezettel füstölgette.

— Telephon. Így nevezik azon eszközt, melyen villanytelep segítségével a hangot tetszés szerinti távolságra lehet vezetni, s a hang a modulatióból épen semmit nem vesz, csak erejéből. E tárgyban a bécsi akademiában dr. Pick kísérletet tett s az egy esőbe beleénekkelt dallamokat meglehetősen távollevő teremben értelmesen lehetett hallani, a hang nem hasonlított az emberi hanghoz, hanem a gordonka hangjához.

Színház.

— Szombaton jan. 7. „Rontó Pál“, francziából magyarosított 4 felvonásos vigjáték s színpadon előszőr. — Hogy minő tetszésben részesült ez ujdonság, arról eléggé tanúskodott a másképen oly könnyen kielégíthető, elnéző és mindenkor tapkés közönségnek majd az egész darab alatti nyugodt magatartása, mely csakis az utolsó felvonásban lőn élénkebb, Rontó Pál jól jellemzett — és Betlenfalvi által találólag személyesített — szerepe . . . vagy talán még inkább azon ártatlan tréfa által, hogy a kandallóban velt mokus a katuskás Rontó Pál arczán oly különös jelét adá kilétének. — Egészben tehát nem nagy sikernek örvendhetett, és a hajótöréstől megmentését csak az egyes törekvéseknek köszönheti. Mely részben megemlített Rónaig és Berzenyi ismert élénk arczjátékával. — Erdélyi

Bozsikai nem vesztette el lélekjelenlétét s néhány legényt a tarackok hátravitelére utasítván, folytatta az egyenellen harczot.

De az erdő szélből már kinyomták a rétre s emberei, kemény tartása daczára kétségbeestek a győzelemre nézve.

Több mint tizenöt hevert már a téren; néhány elszáguldott; csak az idősebb huszárok állottak vezérröket cserben hagyni.

A tulerő végre ezeket is elnyomta s Kátai emberei még mind nem érkeztek.

Bozsikai épen hátra fordult, hogy ennek késedelme okát nézze, midőn egy ellenséges vágás jobb karját, s nyomban egy ütés fejét érte, melynek erejétől szédülten hullott alá a véráztatott gyepre.

Békes lovagjai győzelmi kiáltást emeltek, de eperczben erős ordítás hangzott a Maros felől s a kik arra néztek, látták, hogy a jobb szárny behoroghat a Marosba; a Marosszéki gyalogság pedig nincs schol, — mig maga Hagymásy huszáraival feléjük tart.

— Árulás! Árulás! — kiálták egyszerre Békes katonái s eszeveszleten vonultak vissza végig az erdő szélén a Nyárad felé.

Hagymásy Kristóf, — sőt Bozsikai huszárai is — ezek után rohantak, magokkal vive a két tarackot is.

Ezt azonban Kátai, a csak most érkezű Kátai, elvette tőlök s felvételve a még mindig eszméletlen Bozsikai, diadalmasan vonult vissza a fejedelmi tábor felé.

(Folytatása következik.)

urat is említhetők, ha lett volna rajta észrevehető, hogy nem igen kényelmesen érezte magát cukros víz ízű szerepében. Krasznai a mennyire szerepe engedő jól játszott, valamint Balogh Károly is; nem hagyhatjuk említés nélkül Balázs Ilkát, ki a mai szerepében is tehetséget árult el, s újabb jelét adá haladásának; ezen fölülte szorgalmas színésznőt néha nagyobb szerepekben is fel lehetne léptetni.

—g— Vasárnap. „Báléj.” opera Aubertól. Nem mondhatnánk, hogy az idej előadás föltűnő volt valamilyen tavalyit. Marczelné Gerencséné asz. váltotta fel. Marczelné asz. kevésbé iskolázott hangja dacára is több köztetszésben részesült — mind apród, — jó játéka és vig kedélye által, mely fő jellege e szerepnek. És ha Gerencséné asz. több zenészi értéke mellett sem örvendhet ily sikernek, az csupán kedvtelen játéknak tulajdonítható. — A jósnő szerepe is új kezében volt Demjén M. kisasszonynál, kinek néhány még nyers állapotban lévő alt-hangja jó szolgálatot tehet a karban, de solopartiekra, minden törekvése mellett is még egyáltalán elégtelennek nyilvánult. — Gerencs

megállotta helyét. — Schinek Józefa k. a. kényelmesebbnek találván a zenekari hangulatot alantabb gondolni, — képzelmenyének a valóvali ellentéte következtében — egész léleknyugalommal distonált, mi annyival is inkább újság elöltünk, mert eddig nem tapasztaltuk ezen hibáját. Fénypontja ez előadásnak a Philippovics, Reményi és Vincze által énekelt öszszeesküvés terzett volt.

—r— Kedden január 10-én „Két Barcsai” A részletes bírálatot ezuttal már csak azért is mellőzük, mert a megrovásoknak vége hossza nem volna. — Valóban nem tudjuk mire magyarázni azon hanyagságot, mely még némely előkelő drámai tagok játéka is gyakran felismerhető. Nem akarjuk az illetőket egyenként megnevezni, hanem egyszerűen megfogadjuk, hogy jövőre épen a dráma érdekében szigorúan fogunk eljárni az oly apostolok irányában, kik követelni tudnak, de hivatásuknak megfelelően nem akarnak. Az előadásra és rendezésre semmi gond sem fordított, amiért a felelőség első helyen az

igazgatóságot terheli. Három négy szereplő ma is kitűnően játszott, de ezek nem hozhatták helyre, amit az egész elrontott. —

— Szerdán. Dallos Pista.

Szerkesztői posta.

— A Pesti Hírnök kiadó hivatalától és a Nemzeti-körtől Pestről 50 krral s ut. Ivancso Bazil lelkész úrtól Ugoesából egy forinttal kevesebb előfizetési pénzt kaptunk. Kérjük utánpótlói.

— L. G-nak. Szives ígéretére számolunk. Fogadjon üdvözlőnk.

— Sajó küldeményét megkaptuk. Alkalmassint nem sokára jönni fog.

— Z-inak. Irni fogok. Jobb egészséget!

— Kaposinak. Köszönjük, s kérjük a folytatást. Az ígért levelet nem kaptuk.

— Kálmánnak. Föltételeit nem teljesíthetjük. — G. I. úrnak Nádásd. A hirdetés csak a jövő számban jöhet, Elkészött.

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1864-dik évi deczember 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:	
Kassa indulás	5 óra — p. reggel
Miskolcz	7 " 52 " "
Tokaj	9 " 35 " "
Nyiregyháza	10 " 34 " "
Debreczen	12 " 12 " délben
Püsp. Lad.	1 " 45 " délután
Szolnok	4 " 44 " "
Czegléd érkezés	5 " 41 " este
Pest	8 " 37 " "
Bécs	6 " — reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:	
Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest	6 " 25 " reggel
Czegléd	9 " 27 " "
Szolnok	10 " 27 " "
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután
Debreczen	3 " — " "
Nyiregyháza	4 " 28 " "
Tokaj	5 " 25 " este
Miskolcz	7 " 29 " "
Kassa érkezés	10 " 34 " "

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Cs. kir. postaköcsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor.
 " Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.
 " Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.

Eperjesről Kassára ugyanakkor.

Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.

Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.

Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.

Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 1 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.

Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.

Ügynökség: Kassán: Spielman József. — Ungvárott: Pollák Fülöp. — Munkácsra: Tóth Károly.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, január 11-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	5	—	4	40
Kétszeres	—	—	—	—
Rozs	3	20	3	—
Tengeri	3	20	3	—
Árpa	3	—	2	70
Zab	1	40	—	—
Kása	6	40	—	—
Szesz itczénként	—	16	2	—
Marhahus fontonként	—	15	—	—
Bornyuhus	—	26	—	24
Sertéshus	—	19	—	18
Vaj itczénként	—	64	—	60
Zsir	—	40	—	—
Szalonna fontonként	—	44	—	40

Kassa, január 11-én. A mai heti vásár eléggé népes volt, — de mintha mindenik csak szemlét tartana, úgy járt fel s alá a gazda ember s a kereskedő. Vevő egyáltalában kevés volt. — Az élet ára alig változott. A piaci árak rendes rovatunkban olvashatók, itt csak azt jegyezzük fel hogy burgonya 1 frt. 10 kron is volt kapható. Egy pár tojás 3 kr. — Időjárásunk hideg, nedves, borult.

Eperjes, január 5-én. Tekintve más alsóbb piacokat, nálunk az életnek meglehetősen ára van, hahár a földbirtosok még ily árak mellett sem jöhetnek ki. — Buza köblönként 5 frt. 50 kr. — 6 frt. 50 kr., rozs 3 frt. 50—80 kr., tengeri 3 frt. 60—80 kr., árpa 2 frt. 50—70 kr., zab 2 frt. 20—30 kr. — Szesz itczénként 18 kr.

Nyiregyháza, január 8-án. Piacunkon egy pár hét óta nagy mennyiségű életnemű szemléltet s ez az oka, hogy az életnek semmi ára nincs. Buza köblönként 4 frt. 60—80 kr. — 5 frt., rozs 2 frt. 50—80 kr., árpa 2 frt. — 2 frt. 20 kr., zab 1 frt. 50—70 kr., burgonya 1 frt. 20—30 kr., — Szesz itczénként 15 kr. — Szalona 35 frt. mázsánként.

Bécsi börze január 9-ről.

5% Metallique	72.40
Nemzeti kölcsön	80.10
Bankrészvény	786.—
Hitelintézeti részvény	178.90
Londoni	115.20
Ezüst	114.50
Arany	5.47 1/2

Hivatalos értesítő.

Hirdetmény.

8753. sz.
 p.
 Kassa szab. kir. város törvényszéke mint csödbíróság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint helybeli kereskedő **Welsz Emil** ellen, saját kérelme következtében a csödb elrendeltetvén, hitelezői összejövetelére 1865-dik évi február 13-ik, 14-ik és 15-ik napjai tüzetnek ki határidőül, ideiglenes tömeggondnoknak Komjáthy Lőrincz hites ügyvéd, perügyelőnek pedig Szentsák Ferencz h. ügyvéd neveztetvén ki. Felszólítanak tehát mindazok, kik a fentebbi csödbtömegből bármely jogcimmal valamit követelnek, hogy keresetüket a szükséges okmányok és bizonyítványokkal támogatva, a fent-kitézett határidőre e törvényszékhez annál bizonyosabban adják be, mivel később beadott követeléseiknek többé hely nem fog adatni.

Kelt Kassán 1865-dik évi januárhó 5-én tartott város törvényszéki mint csödbírósági ülésből.

Rélay Róbert,
 aljegyző.

Pályázat.

Kassa sz. kir. város hatóságánál az 500 frt. készpénz és 8 öl fájárandóságból álló évi díjjal összekötött **faraktárnoki állomás** üresedésbe jött. Ez állomás iránt pályázat nyitattván, a pályázni szándékozók felhívattak, hogy **kellőleg felszerelt és az 1000 frtnyi hiva-**

Enyiczken két 5 éves már betanított kanca-csikó van eladó.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Nyom. Ungvárt Jäger K. betűvel.

talos biztosíték iránti nyilatkozattal ellátott folyamodványait legkésőbb f. évi januárhó 25-dik napján a város polgármesteri hivatalánál benyújtásuk.

Kelt Kassán az 1865-dik január 10-iki tanácsülésből. 1—3

Jelentés.

Miután a szokásos **ujvél üdvözlések** megváltásául a helybeli jótékony intézetek felségelésére szánt több rendű kegyes adományok a határidőn túl befolytak és jelenleg is befolytak, a t. cz. adakozók ezennel értesítettek, miszerint az ezen adományokat kimutatott pótljegyzék f. é. januárhó 29-dik napján fogván megjelenni, e végből a mondott és netalán szándékos adakozások f. é. januárhó 23-ig e város jegyzői hivatalában hálás köszönettel elfogadtatnak.

Kelt Kassán 1865. évi januárhó 3-án.
Aranyossy Gejza, h. jegyző.

Magán hirdetések.

Bérbe adandó.

Abaujmege Csécs helységében 562 holdakból álló tagosított birtok ahhoz tartozó beruházások s kényelmes gazdasági épületekkel együtt bérbe adandó. — Értekezhetni **Koós Kálmán** h. ügyvédnél Kassán Főutca 15-ik szám. 1—1

Birtokeladás.

A gróf Klobusitzkyféle szerednyei határban lévő tagosított birtok minden épületekkel szabadkézből legkedvezőbb fel-

lételek alatt eladó. — Közelebbi tudósítás gróf Szirmay Vinczénél Vörösalmán, utolsó posta Kis-Szeben nyerhető. 2—3

Hirdetés.

A „Taurus” című első általános és kölcsönös állatbiztosító egyesület igazgatósága részéről közhírré tétetik, miszerint ez egyesületnek tetteles működése 1865-ik év januárius 1-én megkezdődött.

A felső-magyarországi főnökséggel, Kassán lakó

Markbreiter Gyula

ur biztatván meg, ki is minden ezen egyeleti ügyekre vonatkozó felvilágosításokat készséggel adand.

Bécs, 1865-dik január 7-én.
 1—3 **Az igazgatóság.**

Vásári jelentés.

HIRSCH L. és BLAU L.

ékszer-árusok Pestről

e folyó hóban tartandó **ungvári päll-vásár** alkalmával ajánlják jól rendezett raktárukat a legjobb izlés után készített

arany-ezüst- és ékszerárak, gyöngyök és órákkal.

Régi arany, ezüst, ékszer és gyöngy a legmagasabb áron vétetik meg és cseréltetik be. — Árulási hely **Weinberger ház** a nagy hídnál. 1—3

Meghívás.

A kassai műmalom részvény-egyesület évi rendes közgyűlését hatósági engedelemmel folyó 1865. évi január 19-én reggeli 9 órakor, Kassa városának tanácsteremében tartandja, melyre a t. c. részvényesek tisztelettel meghívattak.

A gyűlés tárgyai következők:
 1. A választmány jelentése.
 2. Az átvizsgált számadások bemutatása a számadást vizsgáló bizottmány jelentése

kiséretében.
 3. A tartalékalap meghatározása.
 4. A választmány jutalmazása.
 5. A részvényeseknek a 39. §. értelmében járó osztalék megálapítása.
 6. A társulati elnök, alelnök, jegyző és egy választmányi tagnak megválasztása.
 7. A számadást vizsgáló bizottmány választása.

Kelt Kassán 1864. deczember 31-én.
 2—3 gróf **Péchy Manó,** tarsulati elnök.

Haszonbér.

Patay Sámuel ur, kassai alsó közeép külvárosi 1. sz. alatti háza csinos kerttel együtt minden perczben haszonbérbe kiadó. Bővebben értekezhetni Ruzsinkó Zsigmond ügyvéd, malomutezai 508. szám alatti szállásán.

Figyelmeztetés a szülékhez!

A Krötzer Ágoston tokaji gyógyszerész úr által föltalált magasztos és biztos hatású **Gillszta-Chokoládéra,** mely orvosok által megvizsgált, és mint rendkívüli szer a gillszta elhajtására találtatott, az arra vonatkozó hatóságos bizonyítványokkal ellátott szer egyedüli bizonmánya Kassán, **Werfer Károly** könyvnyomdai irodájában és könyvkereskedésében holis használati utasítással együtt darabja 20 ujkráczért kapható.